

Sygn. akt: I C 566/19 upr.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2019 roku

Sąd Rejonowy w Człuchowie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia SSR Anna Wołujewicz
Protokolant:	sekretarz sądowy Marta Trzebiatowska

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2019 roku w Człuchowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank S.A. z siedzibą we W.

przeciwko M. D.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego M. D. na rzecz powoda (...) Bank S.A. z siedzibą we W. kwotę 6.361,56 zł (sześć tysięcy trzysta sześćdziesiąt jeden złotych pięćdziesiąt sześć groszy):

- z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 10 maja 2019 roku do dnia zapłaty od kwoty 672,53 zł (sześćset siedemdziesiąt dwa złote pięćdziesiąt trzy grosze)

- z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 7 maja 2019 roku do dnia zapłaty od kwoty 5.654,10 (pięć tysięcy sześćset pięćdziesiąt cztery złote dziesięć groszy),

2. należność główną zasądzoną w pkt 1 wyroku wraz z odsetkami w wysokości 6.652,97 zł (sześć tysięcy sześćset pięćdziesiąt dwa złote dziewięćdziesiąt siedem groszy) rozkłada na 17 miesięcznych rat, 16 rat w równej kwocie 400,00 zł (czteryście złotych) i ostatnia 17 rata w kwocie 252,97 zł (dwieście pięćdziesiąt dwa złote dziewięćdziesiąt siedem groszy) płatnych do dnia 30 każdego miesiąca poczynając od miesiąca następnego od tego, w którym niniejszy wyrok się uprawomocni, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w razie nie uiszczenia poszczególnych rat w terminie,

3. w pozostałym zakresie powództwo oddala,

4. nie obciąża pozwanego M. D. kosztami procesu.

Pobrano opłatę kancelaryjną

w kwocie zł – w znakach

opłaty sądowej naklejonych

na wniosku.

Sygn. akt I C 566/19 upr.

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank SA z siedzibą we W. wniósł przeciwko M. D. pozew o zapłatę kwoty 6361,56 zł oraz o zasądzenie kosztów procesu – do rozpoznania w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż w dniu 23 lutego 2018 roku pozwany zawarł z powodem umowę pożyczki nr (...), z której się nie wywiązał, w związku z czym umowa została wypowiedziana. Powód podkreślił, iż na dochodzoną pozew kwotę składa się: 5654,10 zł. tytułem niespłaconego kapitału pożyczki, kwota 672,53 zł tytułem sumy odsetek umownych i karnych, naliczonych do dnia wniesienia pozwu, 34,93 zł. tytułem opłat za pakiet usług bankowych w wysokości 4,99 zł. miesięcznie za okres obowiązywania umowy.

W dniu 23 maja 2019 r. w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 836977/19 Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny przekazał rozpoznanie niniejszej sprawy Sądowi Rejonowemu w Człuchowie.

Pozwany M. D. na rozprawie w dniu 11 września 2019 r. przyznał, że wie czego sprawa dotyczy i jego zdaniem pozew jest zasadny. Oświadczył, że ma możliwość płacić zadłużenie tylko w miesięcznych ratach. Przyznał, że zawierał umowę pożyczki, której nie spłacił. Wyjaśnił, że ma chore dziecko, które ma autyzm, w związku z czym dużo pieniędzy wydaje na wyjazdy do G., B. do lekarzy. Chore dziecko jest pod opieką lekarza psychiatry, a wizyta kosztuje ok. 150 zł. Z dzieckiem również raz na 3 miesiące jeździ do lekarza do C., a syn chodzi do szkoły specjalnej.

Pozwany wyjaśnił, że ma rentę socjalną w wysokości 940 zł oraz umowę o pracę ok 2000 zł., ale ma również zajęcia komornicze, a komornik ściąga mu z wynagrodzenia ok. 400 zł. miesięcznie. Na utrzymaniu ma dwójkę dzieci w wieku 6 lat i 8 lat. Mieszka z konkubiną, która nie pracuje i jest na rencie socjalnej. Ona zajmuje się dzieckiem, a jej renta wynosi 940 zł. Ostatecznie wnosił aby Sąd rozłożył mu należność na raty w wysokości 200-300zł. Oświadczył również, że ma umowę na czas nieokreślony od września 2019 r. w firmie L. - firmie stolarskiej, a pracuje tam w już od 3 lat. Na dzieci otrzymuje zasiłek 500 + oraz zasiłek pielęgnacyjny na chore dziecko w wysokości 180 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 lutego 2018 roku powód (...) Bank SA z siedzibą we W. udzielił pozwanemu M. D. kredytu w wysokości 5.944,93 zł na okres do dnia 25 lutego 20121 r. Szacunkowo całkowity koszt pożyczki ustalono na kwotę 1743,96 zł., a wartość prowizji ustalono na 772,24 zł. Składki z tytułu ubezpieczenia na życie ustalono na kwotę 1.059,39 zł.

bezsporne ponadto to dowód: umowa o kredyt gotówkowy z dnia k. 18

Pozwany pomimo swojego zobowiązania wobec powoda, wynikającego z umowy, nie regulował rat pożyczki w ustalonych terminach. Powód wzywał pozwanego do zapłaty powstałych zadłużeń.

bezsporne,

Pozwany M. D. ma na utrzymaniu dwójkę dzieci w wieku 6 lat i 8 lat. Starszy syn jest chory, ma autyzm, w związku z czym często wyjeżdża z nim do lekarzy do G., B., C.. Syn chodzi do szkoły specjalnej i jest pod opieką lekarza psychiatry, wizyta kosztuje ok. 150 zł. Pozwany otrzymuje rentę socjalną w wysokości 940 zł oraz wynagrodzenie z tytułu umowę o pracę ok 2000 zł., ma zajęcia komornicze, komornik ściąga mu z wynagrodzenia ok. 400 zł. miesięcznie. Mieszka z konkubiną, która nie pracuje i jest na rencie socjalnej. Ona zajmuje się dzieckiem, a jej renta wynosi 940 zł. M. D. ma zawartą umowę o pracę na czas nieokreślony od września 2019 r. w firmie L. - firmie stolarskiej. Pracuje tam od 3 lat. Na dzieci otrzymuje zasiłek 500 + oraz zasiłek pielęgnacyjny na chore dziecko w wysokości 180 zł.

bezsporne

Wobec braku spłaty rat powód wypowiedział pozwanemu umowę pożyczki.

bezsporne,

Sąd zważył co następuje:

W niniejszej sprawie stan faktyczny był bezsporny. Pozwany uznał powództwo nie kwestionując faktu, iż zawarł umowę opisaną w pozwie. Przyznał, iż nie wywiązał się z zaciągniętego zobowiązania, podkreślając swoją trudną sytuację rodzinną i majątkową.

Z treści art. 229 k.p.c. wynika, że nie wymagają dowodu fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości. Za „fakty przyznane” rozumie się w nauce i praktyce fakty twierdzone przez jedną stronę i potwierdzone, jako zgodne z prawdą, przez stronę przeciwną w drodze wyraźnego oświadczenia wiedzy (przyznania) złożonego w toku (w każdym stadium) postępowania. Podkreślić należy, że pozwany uznał powództwo. Zgodnie z treścią art. 213 § 2 k.p.c. Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o dowody przedstawione przez powoda oraz oświadczenie pozwanego, należało uwzględnić żądanie powoda w całości, w związku z czym Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 6.361,56 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 10 maja 2019 roku do dnia zapłaty od kwoty 672,53 zł. oraz odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 7 maja 2019 roku do dnia zapłaty od kwoty 5.654,10 zł.

Zgodnie z treścią art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Takie wypadki zachodzą, jeżeli ze względu na stan majątkowy, rodzinny, zdrowotny spełnienie świadczenia przez pozwanego niezwłoczne lub jednorazowe spełnienie zasądzonych świadczenia przez pozwanego byłoby niemożliwe lub bardzo utrudnione albo narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody (vide: A. Jakubecki, Komentarz do art. 320 Kodeksu postępowania cywilnego, Lex Omega). Rozłożenie zasądzonych świadczenia na raty ma jednak ten skutek, że wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratalnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat (uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego - zasada prawna z dnia 22 września 1970 roku, III PZP 11/70, OSNC 1971, nr 4, poz. 61).

W niniejszej sprawie, w ocenie Sądu, zasądzone roszczenie na mocy art. 320 k.p.c. należało rozłożyć na raty, z uwagi na sytuację materialną i osobistą pozwanego. Niezastosowanie w tym wypadku przepisu art. 320 k.p.c. mogłoby narazić jego na niepowetowaną szkodę.

Zauważyć należy, że brak spłaty zobowiązania wynikającego z przedmiotowej umowy spowodowane było faktem, że pozwany jest w trudnej sytuacji rodzinnej i majątkowej. M. D. ma na utrzymaniu dwójkę dzieci w wieku 6 lat i 8 lat. Starszy syn jest chory, ma autyzm, w związku z czym często wyjeżdża z nim do lekarzy do G., B., C.. Syn chodzi do szkoły specjalnej i jest pod opieką lekarza psychiatry, wizyta kosztuje ok. 150 zł. Pozwany otrzymuje rentę socjalną w wysokości 940 zł oraz wynagrodzenie z tytułu umowy o pracę ok 2000 zł., ma zajęcia komornicze, komornik ściąga mu z wynagrodzenia ok. 400 zł. miesięcznie. Mieszka z konkubiną, która nie pracuje i jest na rencie socjalnej. Ona zajmuje się dzieckiem, a jej renta wynosi 940 zł. M. D. ma zawartą umowę o pracę na czas nieokreślony od września 2019 r. w firmie L. - firmie stolarskiej. Pracuje tam od 3 lat. Na dzieci otrzymuje zasiłek 500 + oraz zasiłek pielęgnacyjny na chore dziecko w wysokości 180 zł. W związku z powyższym Sąd rozłożył zasądzone świadczenie na raty, a tym samym oddalił powództwo w części dotyczącej zasądzenia roszczenia w całości.

Sąd odstąpił również od obciążenia pozwanego kosztami procesu.

Zgodnie z treścią art. 102 k.p.c. w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Przepis ten ustanawia zasadę słuszności, będącą odstępstwem od zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Jest rozwiązaniem szczególnym, niepodlegającym wykładni rozszerzającej, wykluczającym stosowanie wszelkich uogólnień, wymagającym do swego zastosowania wystąpienia wyjątkowych okoliczności. Nie konkretyzuje on pojęcia wypadków szczególnie uzasadnionych, pozostawia ich kwalifikację, przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności danej sprawy, sądowi (porów. m.in.

postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 grudnia 1973 r., II CZ 210/73, LEX nr 7366). Sąd bierze pod uwagę przesłanki związane z samym przebiegiem postępowania oraz dotyczące stanu majątkowego i sytuacji życiowej strony.

Sąd, biorąc pod uwagę, że pozwany uznał powództwo na pierwszej rozprawie oraz uwzględniając jego stan majątkowy, odstąpił od obciążenia go kosztami procesu.